

ÜLKEMİZ, HALKIMIZ, MESLEĞİMİZ VE MESLEK ALANLARIMIZ İÇİN HAYIR!

25.03.2017

Türkiye geneline dağıtılan, TMMOB'nin yayınladığı, "Ülkemiz, Halkımız, Mesleğimiz ve Meslek Alanlarımız İçin HAYIR!" broşürüne, TMMOB ve bağlı Odaların Şube ve Temsilciliklerinden, İl ve İlçe Koordinasyon Kurullarımızdan edinebilir, .pdf formatındaki haline ise haberin devamından ulaşabilirsiniz.

ÜLKEMİZ HALKIMIZ, MESLEĞİMİZ VE MESLEK ALANLARIMIZ İÇİN HAYIR!

**MESLEK UYGULAMA ALANLARIMIZIN HALKIMIZIN YARARINA DEĞİL YAĞMATA-
TALAN -RANT AMAÇLIŞEKİLENDİRİLMESİ VE MESLEK ÖRGÜTLERİMİZİN TASFİYE
EDİLMESİ POLİTİKALARINA HAYIR!**

Türkiye'nin dışa bağımlılığı; ekonomi, sanayi, tarım, kent, imar, gıda, enerji, maden, çevre politikaları; istihdam, gelir-bölüşüm ilişkileri, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı uygulamalarını had safhada etkilemektedir.

Bazı alanlarda yetkiler uluslararası sermaye kuruluşlarına devredilmiş, bazı alanlar ise neredeyse ortadan kaldırılmıştır. Mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı hizmetlerinin ana sektörleri, kamusal fayda

anlayışından çıkarılıp serbestleştirme, özelleştirme, ticarileştirmenin arpalıkları haline getirilmiştir. Kentler, ormanlık alanlar, tarım arazileri, kamu arazileri, madenler, enerji ve tüm alanlar rantlara göre şekillendirilmiş, plansızlık egemen kılınmıştır.

Çalışma yaşamının büyük kısmı işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin dışında tutulmuştur. İnsanca barınma hakkı ve deprem gerçeğinin gerektirdiği yapı denetimi, enerji, tarım, gıda, orman, su kaynakları ve kentlerin yönetimi gibi alanlarda mühendislik-mimarlık-şehir plancılığının mesleki denetim ve bilimsel-teknik kriterleri devre dışı bırakılmıştır.

Bu süreçte Odalarımız ve Birliğimiz TMMOB de, siyasi iktidarın egemenlik kurduğu alanlardan biri haline getirilmeye çalışılmakta rant ve rekabet temelli müdahalelerine açık bir yapıya dönüştürülmek istenmektedir.

Odalarımızın üzerinde artan baskıcı, vesayetçi müdahalelere ve meslektaşlarımızın emeğinin giderek ucuzlatılmasına karşı, mesleki birliğimizi ve dayanışmamızı geliştirip güçlendirmeye bugün her zamankinden daha çok ihtiyacımız var.

Zira sermaye çevreleri ve siyasal iktidarlarca, “verimlilik” adı altında, nitelikli işgücü istihdamı azaltılmıştır. Türkiye’deki işletmelerin büyük bir bölümünü oluşturan 200 bini aşkın küçük ve orta ölçekli sanayi kuruluşlarında mühendis istihdam geleneği oluşturulamamıştır.

Ülkemizin imzaladığı Dünya Ticaret Örgütü ve Avrupa Birliği anlaşmaları, mühendislik, mimarlık hizmetlerinin serbest dolaşımını da kapsamaktadır. Birçok AB ülkesi mühendislik hizmetlerinin serbest dolaşımına çekince ve özel hükümler koyarken ülkemiz bu anlaşmayı koşulsuz olarak ve mütekabiliyet (karşılıklı) şartı aramaksızın imzalamıştır.

Bu iktidar döneminde; sermayenin ve iktidarın çıkarları doğrultusunda yabancıların çalışma izinleri, mesleki yeterlilik, kültür ve tabiat varlıkları, dönüşüm alanları/kentsel dönüşüm, mühendislik, işçi sağlığı ve iş güvenliği, yapı denetimi, enerji, maden, gıda, tarım, orman, çevre, toplu konut, mera, bilirkişilik, büyükşehir belediyesi, il özel idaresi, su kaynakları, belediyeler, kıyı, imar, planlı alanlar, tabiat varlıkları, afet riski altındaki alanların dönüştürülmesi, kültür varlıkları ve sitler, uluslararası işgücü gibi doğrudan meslek alanlarımızı ilgilendiren yasalarda ve yönetmeliklerde kimi zaman torba yasalarla kimi zaman KHK’lar ile onlarca defa düzenleme yapılmıştır.

Yapılan düzenlemelerin bir kısmı da, topluma nitelikli mimarlık, mühendislik, planlama hizmetleri sunulmasını ve meslek mensuplarının yetkinliklerinin güvencesi olan meslek kuruluşlarının ve kamu kurumlarının topluma karşı sorumluluklarını yerine getirmesini engellemeye yöneliktir.

Bu düzenlemelerle Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği’nin kamu yararını gözetme temel ilkesiyle yürüttüğü çalışmaların bir parçası olan denetim yetkileri kısıtlanmış, mesleki haklar yok sayılmıştır.

Anayasa değişikliği ile Birliğimizi ve diğer meslek örgütlerini yapısal dönüşüme uğratma çabaları, kritik bir evreye girecektir.

Devlet ve kamu idari yapısını tepeden tırnağa değiştirmeyi öngören Anayasa değişikliğinin meslek alanlarımızı ve örgütlerimizi doğrudan ilgilendiren boyutları bulunmaktadır. Şöyle ki;

2007-2009 yılları arasında TMMOB ile bütün kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının, Anayasa’nın 135. maddesinde tanımlanan Anayasal kamu tüzel kişiliği konumlarını ve *kamu yararını* sorgulayan bir rapor düzenleyen Devlet Denetleme Kurulu’nun (DDK) görev ve yetkilerinin kapsamı genişletilmektedir.

Anayasa’nın 108. maddesinde yapılmak istenen değişiklikte, Cumhurbaşkanına bağlı olan DDK’nin, *tüm kamu kurum ve kuruluşları, sermayesinin yarısından fazlasına bu kurum ve kuruluşların katıldığı her türlü kuruluş, kamu kurumu niteliğinde olan meslek kuruluşlarında, her düzeydeki işçi ve işveren meslek kuruluşlarında, kamuya yararlı derneklerle vakıflarda, her türlü inceleme, araştırma ve denetlemeleri yapma yetkisine, idari soruşturma da eklenmektedir. Ayrıca DDK’nin görev ve yetkilerinin kanun ile düzenlenmesi hükmü, Cumhurbaşkanı kararnamesiyle hükmü ile değiştirilmektedir.*

Böylece Cumhurbaşkanının;

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği-TMMOB, Türkiye Barolar Birliği, Türk Veteriner Hekimleri Birliği, Türk Diş Hekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türkiye SMMM ve

Yeminli Mali Müşavirler Odaları Birliği, Türkiye Ziraat Odaları Birliği ve Türkiye Tohumcular Birliği, TOBB, TESK, Türkiye Sermaye Piyasası Aracı Kuruluşları Birliği, Türkiye Bankalar Birliği, Türkiye Katılım Bankaları Birliği, Türkiye Sigorta ve Reasürans Şirketleri Birliği, Türkiye Noterler Birliği, Türkiye Seyahat Acentaları Birliği, Türkiye Değerleme Uzmanları Birliği, Diğer mesleki örgütlenmeler ile sendikalar ve kamu yararına faaliyet gösteren dernekler ve vakıflar üzerinde tam bir hakimiyet kurması amaçlanmaktadır.

Gerek bu yönüyle, gerekse Anayasa değişikliğinin referandumda kabulü halinde, Anayasa'da hızla başka değişiklikler yapmaya yönelik adımlar atılacağı ve 135. maddesinin de değiştirileceği açıktır.

Görüleceği üzere, son derece toplumsal bir içeriğe sahip olan *kamu yararı* ile birlikte TMMOB'nin bekası, sürekliliği ve geleceği söz konusudur.

İktidarların tasarruflarını kamusal-toplumsal-mesleki yarar süzgecinden geçiren, mesleki-bilimsel teknik doğrulara dayanarak ülkenin en karanlık dönemlerinde bile gerçekleri açıklamaktan geri durmayan TMMOB ve bağlı meslek odaları, örgütlü üyelerinden aldığı güçle ülke, halk, kamu, meslek, meslektaş çıkarlarının yanında yer almaya devam edecektir.

MÜHENDİS MİMAR, ŞEHİR PLANCILARINI İŞSİZLİĞE MAHKÛM EDENLERE, İŞSİZLİĞE ÇÖZÜM GETİRMEYEN ANAYASA DEĞİŞİKLİĞİNE HAYIR!

Bilimin ve teknolojinin göz ardı edilmesi, üretime, yatırıma, sanayileşmeye, istihdama dayalı politikalar yerine, plansızlık ve rant ekonomisinin tercih edilmesi, kamu kuruluşlarının özelleştirilmesi, işlevsizleştirilip küçültülmesi sonucunda bugün mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma alanları daralmış durumdadır.

Diplomasını alarak meslek yaşamına atılmak isteyen ancak iş bulamama sorunu ile karşılaşan genç meslektaşlarımız gözden çıkarılmış oldukları gerçeğini can yakıcı bir şekilde yaşamaktadır.

İstihdam sorununa çözüm üretmeyen, işsizlerin ve toplumun ihtiyaçlarını gözetmeyen, güvencesiz bir yaşamı ve geleceği getirecek olan Anayasa değişikliğine HAYIR!

MÜHENDİSLİK, MİMARLIK, ŞEHİR PLANCILIĞI EĞİTİMİNDE TAHRİBATA HAYIR!

AKP iktidarı süresince uygulanan piyasacı politikalar mesleki değerler, mühendis istihdamı ve eğitimin kalitesi açısından olumsuz sonuçlar doğurmaktadır. Bu iktidar döneminde eğitim alanında görülen temel hareketlilik üniversite sayısındaki hızlı artıştır. Buna paralel olarak kontenjanların da artırılması sonucunda diplomalı mühendis sayısında son yıllarda sıçrama yaşanmaktadır.

Yine bu dönemde YÖK yasası defalarca değiştirilmiş, bu alanda otoriter ve piyasacı bir egemenlik tesis edilmiştir. İktidar parasız eğitim; özerk, bilimsel, demokratik üniversite; sağlıklı, güvenli barınma ve ucuz ulaşım isteyen öğrencilere zorbaca saldırmaktadır. Kampuslar, idare, özel güvenlik, polis kuşatması altındadır.

Nitelikli mühendislik hizmeti sunulabilmesi için mühendislik-mimarlık fakültelerinde verilen eğitimin kaliteli hale getirilmesi, fakültelerin alt yapı, donanım ve öğretim elemanı alanındaki eksikliklerinin giderilmesi doğrultusunda yapılması gerekirken bu gereklilikler görmezden gelinmektedir.

Mühendislik eğitiminin “her ile bir üniversite” anlayışı ile kamu ve toplum yararı yerine sermaye güçlerinin çıkarlarına hizmet eden, mühendisleri esnek üretim ilişkilerinin parçası haline getirmeye çalışan bir anlayışa göre şekillendirilmesi nedeniyle; yetersizlik ve deformasyon tehlikesi ortaya çıkmaktadır. Bu durum siyasi iktidarın piyasacı politikalarıyla birleşince işsizlik giderek daha büyük bir sorun haline almaktadır.

Mühendislik eğitiminin, eğitimi verenler ile eğitimi alanların yüz yüze, karşılıklı etkileşim içinde olduğu, öğrenme anında soru-cevap mekanizmasının çalıştığı, diğer öğrencilerin de katkılarının alındığı, bilginin paylaşılıp sorgulamanın birlikte yapıldığı derslik ve laboratuvarlarda gerçekleştirilmesi gerekir.

Teknolojik gelişmenin ulaştığı düzey elbette yadsınamaz ve yeni eğitim-öğretim araçları kullanılarak öğrenme süreci daha verimli hale getirilebilir. Ancak eğitim müfredatının yalnızca % 30'nun yüz yüze

verildiği bir eğitim modeli, ne uluslararası düzeyde mühendislik eğitiminde kullanılan klasik eğitim modeli ile ne de probleme dayalı öğrenme modeli olan aktif eğitim modeli ile uyuşmaktadır.

Hal böyleyken mühendislik eğitimin temel unsuru olan teori ve pratiğin eğitim sürecinde tamamlanması ilkesi yok sayılarak "uzaktan eğitim" modeli de giderek hayatımıza girmektedir.

Teknolojik gelişmenin ulaştığı düzey elbette yadsınamaz ve yeni eğitim-ğretim araçları kullanılarak öğrenme süreci daha verimli hale getirilebilir. Ancak eğitim müfredatının yalnızca % 30'nun yüz yüze verildiği bir eğitim modeli, ne uluslararası düzeyde mühendislik eğitiminde kullanılan klasik eğitim modeli ile ne de probleme dayalı öğrenme modeli olan aktif eğitim modeli ile uyuşmaktadır.

Sanayi üretiminin ve sanayide mühendis istihdamının çok sorunlu olduğu, nüfus artışına ters orantılı olarak istihdam edilen nüfusun azaldığı, işsizlik oranının çift hanelerin altına inmediği günümüzde mühendislik bölümlerinde görülen ve ülke gerçeklerine aykırı olan, bir planlamaya dayanmayan artış "mühendis istihdamı" sorununu doğurmaktadır.

Sektörel planlamanın ve sanayi üretiminin gereklerini göz ardı eden bu uygulamalar mühendis işsizliğini tırmandırmakta ve istihdam koşullarını gerileterek ücret kaybına neden olmaktadır.

Fiziki Őartları yetersiz, laboratuvarları olmayan, ğretim kadrosunun mühendislik, mimarlık eğitimi için yeterli olmadığı, diplomalı yeni işsizler yaratan eğitim sistemine HAYIR!

Üniversitelerin piyasa süreçlerine bağlı bir Şekilde düzenlenmesine HAYIR!

İşsiz, Geleceksiz Mühendis, Mimar, Şehir Plancısı Olmaya HAYIR!

KENDİ ÜLKEMİZDE MÜLTECİ OLMAYA HAYIR!

2003 yılında ıkarılan "Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu", yabancı yatırımcıların haklarının korunması, doğrudan yabancı yatırımların gerçekleştirilmesinde izin ve onay sisteminin bilgilendirme sistemine dönüştürülmesi; yurtdışından ülkemize sıcak para akışı ve yurtdışına transfer serbestisi getirmiştir. Bu yasanın hemen ardından ıkarılan "Yabancıların alışma İzinleri Hakkında Kanun" ile de ülkemizde çalışacak yabancı mühendis ve mimarların çalışma izinleri ile çalışma koşullarını düzenleyen ve yetkilendirilen kurumlar aracılığıyla, çalışan yabancıların takibi olanağını sağlayan bir düzenleme yapılmıştır. Ancak sonraki yıllarda sermayenin küresel yönelimlerine uygun biçimde, AB uyum yasaları ve "Hizmetlerin Serbest Dolaşımı" kapsamında yeni düzenlemeler yapılmıştır. Böylece, lkemiz vatandaşlarına akademik ve mesleki yeterliliği tanınmadan mesleğini icra etmelerine izin vermeyen ülkelerin yurttaşlarına Türkiye'de ayrıcalık tanınmıştır.

Kendi lkemizde, yabancı mühendis ve mimarlar karşısında haksız rekabete zorlanmaya HAYIR.

İşimizle, aşımızla uğraşanlara HAYIR.

İKTİDARIN NEDEN OLDUĞU EKONOMİK SİYASİ RİSK ARTIşLARININ ÜLKEMİZ EKONOMİSİNİ BUNALTMASINA HAYIR!

Türkiye'nin politik ve jeopolitik düzeyde biriken riskleri, özellikle saray rejimi odaklı Anayasa değişikliğine gidilerek parlamentonun zayıflatılması ve yetkilerin Cumhurbaşkanlığında toplanması amacını güden siyasi hamlelerin yarattığı kaotik durum, genelde ekonomiyi, özel olarak da sanayiyi daraltmıştır.

Türkiye'nin gündemine yerleştirilen tek adam rejimi tasarısı, ekonominin ve sanayinin bütün kararlarını olumsuz etkilemektedir. Yerli ve yabancı aktörler, yatırım başta olmak üzere önemli kararlarını ertelemektedir.

Tek kişi yönetiminin ekonomiyi mahvetmesine HAYIR!

YANLIş YAPI VE İMAR POLİTİKALARINA HAYIR!

Planlama, imar ve arazi kullanımıyla ilgili yanlış kararlar ve konunun ticaret, rant boyutu, bilimsel teknik gerekliliklerin önüne geçmekte, dere yatakları ve alüvyonlu topraklar imara açılmaktadır. Bu politikayla yapı üretim ve denetim sürecinin önemli unsurları olan meslek odalarının yetkileri giderek azaltılmaktadır.

Kaçak yapılaşmaya, mühendislik, mimarlık hizmeti almayan denetimsiz yapı üretimine sağlıksız kentleşmeye HAYIR!

Odaları işlevsizleştiren, çıkar çevreleri için dikensiz gül bahçesi yaratmayı amaçlayan Anayasa değişikliğine HAYIR!

AKIL VE BİLİMSSELLİKTEN UZAK ÇILGIN PROJELERE HAYIR!

Bilim, mühendislik, mimarlık, şehir plancılığı ilkelerini reddeden, yanlış yer seçiminden başlayıp büyük kamu kaynaklarının harcanmasına neden olan, yaşamımızı kolaylaştırmaktan, sorunlara çözüm üretmekten uzak, ülke insanının öncelikli ihtiyacı olmayan, paydaşlara rant ve kaynak transferi yaratmaya yönelik projelere HAYIR!

Hidroelektrik santralleri (HES'ler) ve termik santral projeleri, nükleer santral projeleri, köprüler ve otoyollar, havaalanları gibi birçok proje çevresel etkileri dikkate alınmadan paydaş sermaye çevrelerine sunulmaktadır. Yeni anayasa ile bu talanın önüne geçecek tüm hukuk yollarının tıkanmaması için HAYIR!

KAMU ÖZEL İŞBİRLİĞİ PROJELERİNİN BORÇLANMA İHTİYAÇLARI UĞRUNA HEBA EDİLECEK ÜLKE KAYNAKLARI VE VARLIKLARIN TALANINA HAYIR!

Popüler adıyla "mega projeler", Kamu Özel İşbirliği (KÖİ) projelerine dayalı, özelleştirmelerin türevi olan, kamusal varlıkların işletme ve kullanma hakkını on yıllar boyunca özel firmalara bırakan bir uygulamadır. Arsa tahsisi, hizmet alım taahhüdü, özel ortaklara verilen belirli ciro garantileri, kamu maliyesine yük bindiren birer kriz faktörü olmaktadır. Bu konu, çevre sorunları, bir dizi hukuk ihlali, firma seçiminde yapılan kayırmacılık, aktarılan ve aktarılacak kaynakların büyüklüğü itibarıyla ülkemizin başını bir hayli ağrıttacaktır.

Yeni oluşturulan ve gelirlerinin çoğunu, İşsizlik Sigortası Fonu kaynakları ve özelleştirme gelirleri olan Varlık Fonu ve bu fona aktarılan büyük kuruluşlar ve varlıklar, "mega proje"lerin altyapı yatırımlarının borçlanma ihtiyaçları için kullanılacaktır. Bu fon, dış finansman bulmakta sorun yaşayan iktidara ve "Kamu-Özel Ortaklığı"na dayalı projelere destek için gündeme getirilmiştir.

Kamu Özel İşbirliği (KÖİ) projeleri ile çevre, tarih, kültür varlığı talanına HAYIR!

Kaynakların yönetimini ve ülkenin geleceğini belirleyecek ekonomik kararlarının tek bir kişiye bırakılmasına HAYIR!

VARLIK FONU ADI ALTINDA ÜLKEMİZİN YERALTI-YERÜSTÜ KAYNAKLARININ, BÜYÜK KAMU KURULUŞLARININ, KAMU ARAZİLERİNİN, ÜZERİNDE HALKIN ALİNERİ BULUNAN VARLIKLARIN TALANINA HAYIR!

Sanayileşme paradigması terk edildikçe hükümetin elinde rant dağıtımı merkezli inşaat ve müteahhitlik işleri, katma değeri düşük hizmetler sektörü ile onun alt sektörleri kalmaktadır. Kent rantlarına ve finansallaşmaya dayalı bu ekonomi tercihi, en son Varlık Fonu adı altında bir uygulamaya sarılmıştır.

Dünyadaki Varlık Fonu eşdeğerindeki fonların geliri genellikle bütçe fazlaları veya cari fazlalardan oluşurken, yüksek miktarda cari açık veren, bütçe fazlası veremeyen Türkiye'de bu fon ülkemizin bütün birikimine el atmaktadır. Milli Piyango, şans oyunları, at yarışları, TÜRK SAT, PTT, TELEKOM, BOTAŞ, TPAO, ETİ Maden, ÇAYKUR, Borsa İstanbul, THY, Ziraat Bankası ve Halk Bankası gibi ülkemizin büyük kamu kurum ve kuruluşlarının kaynakları ile kamu varlıkları; İşsizlik Fonu, özelleştirme gelirleri ve Savunma Sanayii Fonundan aktarılan nakitten oluşmaktadır. Fona, Özelleştirme İdaresine devredilen 100'den fazla kamu kurum ve kuruluşunun devredileceği de bilinmektedir.

lke kaynakları ve çalışanların birikimlerini özel hukuk hükümlerine tabi bir şirketin mülkiyetine dönüştüren kamusal denetimden muaf olan bu uygulama, ülkeye toplumsal yoksullaşmadan başka bir Őey getirmeyecektir.

Bugüne dek fabrikalardan doğal ve kültürel varlıklara; eğitimden, sağlığa, kamu hizmetlerine; madenlere, üniversitelere kadar tüm kamusal hizmetleri ve kamu işletmelerini satışa çıkaran siyasi iktidarın bugün de kamunun elinde kalan son varlıkları elden çıkarmasına HAYIR!

Toplumsal birikimimizin, küresel finans sermayesinin ve iktidar yandaşlarının rant iştahına servis edilmesine HAYIR!

Kamu kaynak ve birikimlerinin, nesillerin alın teri bulunan kaynak ve varlıklarımızın Varlık Fonu yoluyla yok edilmesine HAYIR!

Ülkemizin yoksullaştırılmasına HAYIR!

İŞSİZLİK FONU'NDAN SERMAYE VE İKTİDAR PAYDAŐLARINA KAYNAK AKTARIMINA HAYIR!

AKP'nin iktidarda olduğu 14 yılda, İşsizlik Fonu'nda biriken paranın yalnızca yüzde 9,5'i işsizlere verilmiş, bu uygulamadan, 100 işsizden ancak 13' yararlanabilmiş, GAP ve işverenlere ise fonun yüzde 24,5'i aktarılmıştır. Fon kaynakları şimdi de Varlık Fonu'na aktarılacaktır.

Emekçilerden kesilen paraların sermayeye, iktidar paydaşlarına dağıtılmasına HAYIR!

YANLIŞ EKONOMİ VE SANAYİ POLİTİKALARINA, SANAYİDE İŐTİHDAMIN GERİLEMESİNE HAYIR!

Türkiye, 40 yıla yaklaşan liberal uygulamalar sonucu düşük ücrete dayalı bir rekabet politikası etrafında, orta-düşük teknoloji bandına sıkışmış, yüksek borçlanma ve yoğun ithal girdi kolaycılığının üzerine oturmuştur.

Aşırı değerli kur siyaseti, üretimi, özellikle sanayi üretimini, tarımı, hatta hizmet üretimini bile olumsuz etkilemiş, ucuz ithalatla temin edilen ürün karşısında yerli üretim ve ürünün tutunamamasına neden olmuştur. Bu durumun sonucunda inşaat sektörü ile dış rekabete kapalı hizmet sektörleri sanayiden uzaklaşanların tercihi olmuştur.

Bu politikalar sonucu, sanayi üretiminde çarklar durmak üzeredir. Türkiye 2012'den itibaren yıllık yüzde 3 ve aşağısına eğilimli bir büyüme patikasına girmiş bulunuyor. Bu durum özellikle sanayi sektöründe istihdamı daraltmakta, büyük işsizlik dalgalarına kapı aralamaktadır..

Sanayide taşeronlaşma oranının artmasına bağlı olarak iş gücü oranı dşmş, güvenli çalışma ortamı ortadan kalkmıştır. Son 15 yılda istihdam içindeki oranı hızla artış göstererek yüzde 50'yi açan hizmetler sektörünün yanında sanayi istihdamı yüzde 19'a gerilemiştir.

Borç Ekonomisine Hayır!

Sanayide arkların durmasına HAYIR!

Tarım ve sanayi gibi üretken sektörlerin geriletirilip rantiyeye tipi spekülatif kr alanlarının egemen olmasına HAYIR!

İnsan emeğini değersizleştiren sömürü, rant, finans politikalarına HAYIR!

Ülkemizin doğal ve üretici işgücü kaynaklarının tahrip edilmesine HAYIR!

Tüm ekonomiyi sürükleme dinamizmi olan imalat sanayisinin ivme kaybetmesine HAYIR!

Yerli sanayiye umursamayan dış ticaret politikalarına HAYIR!

Büyüyen işsizlik dalgalarına HAYIR!

ÜRETKEN KAMU KURUM VE KURULUŞLARININ, KİTLERİN TASFİYESİNE HAYIR!

Sanayi yatırımları ile Anadolu'nun birçok kentinde gelişmenin önünü açan, nitelikli eleman yaratan, bölgesel gelişmeye katkıda bulunan, sanayiye, tarımı, hayvancılığı destekleyen KİT'lerin sayısı, 1996 yılında sayısı 58 iken 2003 sonrası hızlanan özelleştirmelerle birlikte, 26'ya inmiştir.

Bugün Türkiye, gıdadan petro-kimyaya, imalattan tekstile birçok sanayide kamu işletmeciliği ve Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana yaratılmış olan bütün birikimlerinden yoksun kalmıştır.

1985'te başlayan ve bugüne kadar devam eden özelleştirmelerin yüzde 87,2'si bu iktidar döneminde yapılmıştır. 1970'li yıllarda yapılan kamu yatırımlarının yüzde 30'u sanayi sektörüne aitken şu anda kamu sanayi yatırımları neredeyse durdurulmuş durumdadır.

Toplumsal kaynak ve birikimlerin küresel pazar unsuru haline dönüştürülmesine HAYIR!

Ülkemizin yeraltı ve yerüstü kaynaklarına, kamu kuruluşlarına, kamu arazilerine ve üzerinde halkın alın teri olan tüm varlıklara sahip çıkmak için HAYIR!

YANLIŞ ENERJİ POLİTİKALARINA HAYIR!

Enerji sektöründe süregelen kamu kurumlarını küçültme, işlevsizleştirme, serbestleştirme ve özelleştirme politikaları dışa bağımlılığı arttırmıştır. Planlama gerekliliği reddedilmektedir.

Ülkemizin enerji ihtiyacı, esas olarak yeni enerji arzı ve ithal enerji kaynağına dayandırılmış, fosil kaynaklı ithalata dayalı yüksek maliyetli yatırımlar yapılmış, dışa bağımlılık yüzde 75 gibi çok ciddi bir boyuta ulaşmıştır. Dışa bağımlılık oranı her yıl biraz daha artmaktadır. Yerli kaynak üretiminde ciddi bir atılım yapılmadığı takdirde, söz konusu bağımlılığın önümüzdeki dönemlerde hızla yüzde 80'lerin üzerine çıkması beklenmektedir.

Türkiye bugün doğalgaz, petrol, kömür, petrol koku ithalatında ve son toplamda dünya "net enerji ithalatı" sıralamasında ön sırada yer almaktadır.

Ayrıca proje stoku çok fazladır. Toplum yararını gözetmeyen serbestleştirme ve özelleştirme politikaları kapsamında plansızca ve ihtiyacın çok üzerinde elektrik üretimi amaçlı tesis yapılmaktadır. Bu projelerin 35 milyar dolar tutarındaki kredilerinin nasıl geri ödeneceği sorusunun tek yanıtı, faturanın yine halka ödetileceği şeklindedir.

Plansız, çevre ve toplumla uyumsuz yatırım projeleri, halkın istememesine rağmen halkın üretim ve yaşam alanlarını tahrip etmektedir.

Kamu kurumlarının küçültülüp dağıtılmasına, sermaye çevreleri ve yandaşların talanına açılmasına HAYIR!

Enerjide dışa bağımlılığa HAYIR!

ÜLKE YARARINI GÖZETMEYEN, YERALTI KAYNAKLARIMIZI TALAN EDEN MADENCİLİK POLİTİKALARINA; İŞ CİNAYETLERİNE DÖNÜŞEN MADEN FACİALARINA HAYIR!

Ülkemizdeki maden kazalarının temel nedeni, bilgi ve teknoloji üretemeyen sistemin, dünya piyasaları ile rekabet edebilmenin en kolay yolu olarak, ucuz ve güvencesiz emek üzerinden üretim yaptırmayı model olarak benimsemiş olmasıdır. Büyüme ve küresel piyasalarla rekabet edebilme adına uygulanan üretim zorlaması, uzun çalışma saatleri, işçi maliyetlerinin düşürülmesi, bir maliyet unsuru olarak görülen işçi sağlığı ve iş güvenliğinden verilen ödünler daha kötü çalışma koşullarını ve kazaları beraberinde getirmektedir.

Türkiye'de kömür madenciliğinin mevcut koşullarda sürdürülmesi, göz göre göre iş cinayetlerine davetiye çıkarmaktır.

Hepimizin ortak malı olan madenlerimizi, madencilikle ilgili kurumlarımızı özelleştirmelerle sermayeye devredip, taşeronlaşmanın yaygınlaştırılmasına hizmet eden madencilik politikalarına HAYIR!

Güvenli ve verimli bir işletmeciliği sağlamaktan uzak, yaşam çevremizi yok eden, izin ve ruhsatların onaylanmasına HAYIR!

Maden işçilerinin emeğinin sömürüldüğü ve yüzlerce, binlerce madencimizin ölümüne neden olan kölelik sistemine HAYIR!

TARIM ALANLARIN, TARIM ÜRETİMİNİN VE ÜRETİCİNİN YIKIMINA HAYIR!

AKP iktidarı döneminde tarımsal alanlar, tarım üretimi ve üreticilerimiz önemli gerilemeler yaşamıştır. Aşağıdaki can yakıcı veriler bu durumu apaçık göstermektedir.

Ülkemizde son 27 yılda 4 milyon hektarlık tarım alanı yok olmuştur. 2002 yılından günümüze kadar ise toplam 2,6 milyon hektar (Belçika büyüklüğünde) tarımsal alanımız yok olmuştur.

Tarıma verilen desteğin tamamı, yalnızca mazot vergilerinden geri alınmaktadır. Mazot fiyatı 2016'da yüzde 24 artmıştır.

Tarım Kanunu hükmü uyarınca, iktidarın çiftçiye 50 milyar TL borcu vardır. 2006 yılında çıkarılan Tarım Kanunu'nun 21'inci maddesi, her yıl Gayri Safi Milli Hasıla'nın yüzde 1'inin tarım desteği olarak ödeneceğini hükme bağlamıştır. Ancak, 9 yıldır bunun ancak yarısı ödenmiş olup, iktidar çiftçinin 50 milyar TL'sine el koymuş durumdadır.

Konya ilimizin büyüklüğündeki Hollanda'nın 2016 tarımsal ihracatı 100 milyar dolara yaklaşırken, 7 katı büyük tarımsal alanı olan Türkiye'nin tarım ihracatı yaklaşık 19 milyar dolar olmuştur.

Türkiye, artık her yıl 4 milyon ton düzeyinde buğday ithal eden bir ülke haline gelmiş, tohum pazarının yüzde 70'i yabancı firmaların kontrolüne geçmiştir.

Türkiye'de ayçiçeği yağı tüketimi yıllık yaklaşık 650 bin tondur. Ancak yerli üretimden elde edilen ayçiçeği yağı yıllık yaklaşık 400-450 bin ton olmaktadır. Ortaya çıkan açık, ithalatla karşılanmaktadır.

Türkiye; buğday, arpa, saman, pamuk, soya, mısır, çeltik ve pirinç, kuru fasulye, nohut ve yeşil mercimek, bezelye ithal eder hale gelmiştir.

Türk tütününü bitirilmiş, ihracat sıfıra yaklaşmıştır. Devletin 7 yılda yaşadığı gelir kaybı 1,2 milyar dolar olmuştur.

Türkiye'nin sığır, manda, koyun ve keçiden oluşan canlı hayvan varlığı toplamı 1980 yılında 85 milyon iken, bugün 53 milyona gerilemiş, yani 32 milyon azalmıştır. Oysa aynı dönemde nüfusumuz 34 milyon artmıştır.

Son 5 yılda 4 milyon baş canlı hayvan ithal edilmiş, canlı hayvan, et ve et ürünleri ithalatına 4 milyar dolar para ödenmiştir.

Türkiye; Bulgaristan'dan kurbanlık koyun, Şili, Uruguay ve Fransa'dan büyükbaş hayvan ithal eden bir ülke haline düşürülmüştür.

Bir yurttaşımızın yıllık ortalama kırmızı et tüketimi, bir Alman'ın altıda biri (1/6) düzeyi olan 12 kg'dır.

Köyler büyük oranda boşalmış, kırsalda yaşayan nüfus oranı yüzde 7,9 'a düşmüştür.

Tarım alanlarının azalmasına ve üretimin gerilemesine HAYIR!

Hayvancılıkta gerilemeye HAYIR!

Tarımda sömürüye ve üreticinin yıkımına HAYIR!

GIDAYA ERİŞİM HAKKI HER İNSANIN EN TEMEL HAKKIDIR. GIDADA DIŞA BAĞIMLI POLİTİKALARA VE YÜKSEK GIDA FİYATLARINA HAYIR!

Gıda hakkı; herkesin yeterli, güvenli ve sağlıklı gıdaya kolayca ve sürdürülebilir bir şekilde ulaşma hakkıdır.

Kapitalizmin kar politikası gıda ve beslenmeye; yüksek gıda fiyatları, gıda güvencesizliği, gıdaya erişememe, erişebileceğin gıdanın kalite ve besleyici özelliklerinin ve sağlığının düşük ve bozuk oluşu yani gıda güvenliğinin olmaması ve sonucunda da açlık, yokluk ve yoksulluk olarak yansımaktadır.

Günümüzde çocuklar yatağa hala aç giriyor ve güne aç uyanıyor ve yaşanan açlık yüzünden ölüyorlarsa, ülkelerin, genel politikalarının yanı sıra sürdürülebilir doğa, çevre, tarım ve gıda politikalarını da gözden geçirmeleri gerekmektedir. "Yoksulların gıda yardımının nesnesi değil, gıda hakkının öznesi" olduğu unutulmamalıdır.

İklim değişikliği ve kuraklık gibi doğal afetlerin yanı sıra, gelişmiş ülkelerin tarımsal ürün ticaretindeki korumacı politikaları, gıdaya olan talebin artması, tarımda girdi fiyatlarının yükselmesi, tarım sektörüne yeterli yatırımın yapılmaması, tarım ürünlerinin biyoyakıt üretiminde kullanılması gibi birçok etken dünyada açlık ve yetersiz beslenmeye neden olmaktadır.

Tarım alanlarının imar ve sanayileşmeye açılması ile gıda hakkı, yani gıdaya erişim zorlaşmıştır. Tarımsal faaliyet dışına çıkarılan her toprak parçasıyla, tarımda yeterliliğimiz azalmakta bu da ülkemizin gıda egemenliğinin kaybolduğu anlamına gelmektedir.

Açlık ve Yetersiz Beslenmeye, Ülke Halkını Dışlayan Gıda Politikalarına Hayır !

GIDA GÜVENCESİNİ YOK EDEN, ÜLKELERİN GIDA EGEMENLİĞİNE SON VEREN ÜRETİCİNİN BAĞIMLILIĞINA NEDEN OLAN GDO' YA HAYIR!

Ne kuraklık, ne tarımsal verimsizlik ne de gıda azlığının GDO ile çözüleceği yalanı konusundaki zorlamalar, tarımsal üretimin eksenini değiştirmektedir. GDO' lu üretimle yapılmak istenen; insanlık tarihi boyunca insanlığın ortak malı olmuş tohumların, bir kişi, bir isim, bir şirket adına tescillenerek sahiplenilmesi ve bunun, sıkı sıkı hazırlanmış hukuki sözleşmelerle, ücreti karşılığında üreticiye satılıp, üreticinin bağımlı hale getirilmesidir.

Gıda güvencesini yok eden, ülkelerin gıda egemenliğine son verecek üreticinin bağımlılığına neden olacak GDO' ya ve destekleyen uygulamalara HAYIR!

Güvensiz gıda üretiminin önünü açan, devlet tarafından görmezden gelinen kayıt dışı, merdiven altı üretime HAYIR!

DOĞA OLAYLARININ AFETLERE DÖNÜŞMESİNE HAYIR!

Akla, plana, bilime aykırı olarak uygulanan rant politikaları nedeniyle Türkiye bugün sadece bir deprem ülkesi değil, bir AFET ÜLKESİ haline getirilmiştir.

Birer doğa olayı olan deprem, heyelan, çığ ve kaya düşmesi, su baskını vb. olaylar; bilinçsizce verilmiş yer seçimi kararları, bilimsel verilerden yoksun imar planları, düşük standartlarda ve mühendislik hizmeti görmemiş yapı üretimi, ranta dayalı hızlı ve düşük nitelikli kentleşme ve sosyoekonomik politikalar sonucu AFET'e dönüşmektedir.

Biliyoruz ki; doğa kaynaklı olayların afete dönüşmesi takdir-i ilahi değil, takdir-i idaridir. İşte bu anlayışın kalıcılaşmasına, depremlerin afete dönüşmesinin ülkeni kaderi olmasına HAYIR diyoruz.

SU KAYNAKLARIMIZIN TALANINA, SUYU YAŞAMSAL, DOĞAL BİR HAK OLARAK GÖRMEYEN POLİTİKALARIN DEVAMINA HAYIR!

Türkiye bugün, su azlığı sorunu yaşayan, yakın gelecekte de ciddi su sorunları ile karşılaşmaya aday bir ülke konumundadır.

Uygulanmakta ısrar edilen yanlış politikalarla, ülkemiz akarsularının büyük çoğunluğu kullanılmayacak düzeyde kirletilmiştir. Su havzalarımız ve beslenme alanları sanayi ve kentsel yerleşim bölgeleri haline

getirilmiştir. Yeraltı sularımız bilinçsizce tüketilmiş, bütün akarsuların her noktasında kamu yararı göz ardı edilerek plansız bir şekilde ortaya konan HES`ler çok ciddi çevresel sorunlar yaratmıştır.

Suyu yaşamsal doğal bir hak olmaktan çıkarıp, ticari bir meta haline getiren, sınırlı tatlı su kaynaklarımızı yarımı düşünmeden harcayan politikalara HAYIR!

YAŞAM ÇEVREMİZİN HIZLA YOK EDİLMESİNE HAYIR!

Bugün yaşam çevremiz, hava, su, toprak ve doğal kaynaklarımız her dönemden daha fazla yok ediliyor. Çevre sağlığı, insan sağlığı, gelecek kuşaklara temiz bir çevrenin bırakılması zorunluluğu, daha fazla kâr ve rant aktarımı politikalarına bilinçli olarak kurban ediliyor. İnsanların sağlıklı ve güvenli bir çevrede yaşam hakkı ortadan kaldırılıyor.

Sermayenin önündeki tüm engellerin kaldırılarak doğal, tarihi ve kültürel varlıkların yok edilmesine, yer altı ve yerüstü kaynaklarımızın talanına, nehirlerin, ormanların, yeraltı suyu akiferlerinin, kıyıların ve su havzalarının daha fazla tahribine HAYIR!

EKOLOJİK DENGENİN BOZULMAMASI İÇİN HAYIR!

Aşırı makineleşme, fosil yakıt tüketiminde sınır tanımama, ihtiyaçtan fazla tüketim, bunlar yetmiyormuş gibi nükleer çalışmalar, kimyasal salınımlar, radyasyon gibi büyük tehlikeler bazı şeyleri çok net göstermiştir. Ekolojik dengenin bozulmaması için tarım alanlarının imara açılmaması, sanayi-endüstriyel alan olarak kullanılmaması, ormanların ve mera alanlarının turizme ve buralara bu hizmeti götürmek üzere yol yapımına feda edilmemesi gerekmektedir.

Ekolojik dengenin bozulmasına HAYIR.

İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ, GÜVENCELİ ÇALIŞMA İÇİN HAYIR!

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği, bütün çalışanları ilgilendiren, çalışma yaşamının en temel unsurlarından biridir.

AKP iktidarı döneminde, taşeron, esnek-güvencesiz çalıştırma biçimleri hızla yaygınlaşmış, sosyal güvenlik ve sendikal haklar üzerine çıkarılan yasalar-yönetmelikler aracılığıyla çalışanlar kamu güvencesinden ve denetimden uzak, can pahasına ve olumsuz koşullarda çalışmak zorunda bırakılmıştır.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği politikaları piyasaya açılmış, kamu denetimi zayıflatılmıştır. Binlerce emekçi bu nedenle her yıl yaşamlarını kaybediyor ve yüzbinlerce iş kazası yaşanıyor.

İşçi sağlığı ve iş güvenliğinde mühendislik, hekimlik bilimlerinin, meslek odaları ve sendikaların dışlanmasına HAYIR!

Denetimsizliği yaygınlaştıran, piyasa ve işveren çıkarlarını esas alan politikalara ve bu yanlış politikaların neden olduğu iş cinayetlerine ve toplu katliamlara HAYIR!

İş Cinayetlerinin Kaderden-Fıtrattan Sayılmaması İçin, Yaşam İçin Hayır!

KADINLARIN EMEĞİNE, BEDENİNE, KİMLİĞİNE YÖNELİK SALDIRI VE ŞİDDETİN ARTARAK SÜRECEĞİ, KADIN DÜŞMANI, CİNSİYETÇİ POLİTİKALARA HAYIR!

Gericilik başta kadınlar olmak üzere tüm toplumu kuşatmıştır. Evde, işte, sokakta, yaşamın her alanında kadınlar katledilmektedir. Kadına yönelik şiddet, istismar, taciz ve tecavüzleri meşrulaştıran, failleri koruyan bir anlayış hâkim olmuştur.

Kadınların yaşam tarzına saldırıların, her geçen gün artan kadın cinayetlerinin ve kadına yönelik şiddetin, tacizin, tecavüzün sorumlularına, kadını eve ve aile içine hapsedmeye çalışan zihniyetin hüküm sürmesine HAYIR!

Kadın emeğinin sömürölmesine HAYIR!

Ŗiddete, tacize, tecavüze ve kadın cinayetlerine HAYIR!

[ulkemiz_halkimiz_meslegimiz_ve_meslek_alanlarimiz_icin_hayir.pdf](#)